

Streda 21. februára 2018

Piesne: ES č. 333, 242

Text: Mt 6, 16 – 21

„16Keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci, ktorí si nasadzujú smutný výzor na tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru hovorím vám: Majú svoju odmenu! 17Ale keď sa ty postíš, pomaz si hlavu a umy si tvár, 18aby nie ľudia videli, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti; a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe. 19Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde (ich) mol' a hrdza ničí a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú. 20Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde (ich) ani mol' ani hrdza neničí a kde sa zlodeji nevlamujú a nekradnú. 21Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

To, čo je na viere dôležité, sa vždy odohráva v skrytosti – teda v duši človeka. Nie vonkajšie prejavy zbožnosti, nie tie sú podstatné, ale zameranie srdca človeka na to, čo nás motivuje konať – či už dobre, alebo zle. Možno sme zvyknutí konať náboženské úkony, chodiť do chrámu, modliť sa, čítať Písmo, stretávať sa s ostatnými veriacimi. A možno sme kresťanmi už tak dlho, že sme na to prvé zameranie pomaly aj zabudli. Áno, aj viera sa môže stať zvykom, z ktorého vyprchá všetka vášeň, záľúbenie v Bohu, túžba po lepšom, zbožnejšom živote. Ako je to s nami? V pôstnej dobe sa máme pýtať vždy nanovo: Kde je moje srdce? Po čom túži? Aké zameranie si vybralo cez tie všetky roky života? Takže: Kde je naše srdce? Boh sa zameriava práve na toto. Toto je to, čo Ho zaujíma ako prvé. Kde pramena naše túžby, naša motivácia. Ak si na túto sebaspytujúcu činnosť nájdeme chvíľu, určite budeme prekvapení tým, čo nám v tomto procese Boh odhalí. A tiež budeme prekvapení, akú novú energiu a vášeň pre Pána Boha nám Boh môže znova naliať do srdc. Áno, je dobré sa tak pýtať: „Kde je moje srdce?“ A potom v pokání aj vyznať to všetko, čo v ňom, v tejto otázke, nebude podľa Božej vôle. A možno počas toho všetkého sebakúmania a pokánia aj v modlitbe vyznať: „Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného!“ (Ž 51, 12) Amen.

Modlitba:

„Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného! Od svojej tváre nezavrhní ma a svojho Svätého Ducha mi neodnímaj! Navráť mi radosť z Tvojej pomoci a duchom poslušnosti podopri ma!“ (Ž 51, 12 – 14). Amen.

Mgr. Ján Ruman, zborový farár v CZ ECAV Veľký Krtíš